

l'1 de novembre

PLANTEM

 CARA

si no ho fas tu, no ho farà ningú

Programa electoral de les JERC
Eleccions al Parlament de Catalunya

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

JERC
jovent independentista

ÍNDEX

La generació precarietat	2
Construïm l'emancipació juvenil	8
Llei per a l'emancipació juvenil	16
50 mesures per a l'emancipació juvenil	18

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

JERC
jovent independentista

LA GENERACIÓ PRECARIETAT

Les dificultats per accedir a un habitatge digne, la precarietat laboral juvenil, la transformació del sistema universitari, la manca d'una visió específica en l'àmbit de salut, la criminalització del jovent... Tots aquests elements són el nexa comú de la majoria de la gent jove dels Països Catalans, i donen lloc a l'anomenada generació precarietat. Fins al moment, aquestes problemàtiques esdevenien tòpics de l'entrada a l'edat adulta, els quals desapareixien progressivament alhora que el jovent anava assolint estabilitat.

Actualment, aquesta situació ha derivat en una problemàtica estructural de la societat, ja que ha deixat de ser un element transitori de la vida del jovent a perpetuar-se fins ben entrada l'edat adulta. Per primera vegada, ens trobem davant una generació més ben preparada que les anteriors però amb menys capacitat per dur a terme el seu projecte de vida. Habitatge, treball, educació, salut, criminalització juvenil..., el paper del jovent a la societat s'ha vist devaluat i ha de prendre mesures per donar resposta a les necessitats de la gent jove amb l'objectiu de deixar de viure en precari.

La negació del dret a l'habitatge

Les dificultats per accedir a un habitatge digne s'han convertit en el principal problema del jovent, com a conseqüència de l'encariment dels preus, la manca d'oferta d'habitatge protegit, la precarietat laboral i la taxa d'atur juvenil. L'especulació immobiliària i la manca d'intervenció del sector públic dels governs anteriors han contribuït a agreujar la situació.

Segons l'enquesta Joves i Habitatge (2003), la dificultat per accedir a un habitatge és el principal problema de la gent jove del nostre país, que passa per davant de temes laborals com la precarietat i l'atur. La mateixa enquesta afirma que el 75% del jovent responsabilitza les administracions públiques d'aquesta situació. Però, segurament, la dada més reveladora és que el 25% del jovent d'entre 30 i 34 anys encara viu a la llar d'origen; aquest percentatge era del 15% l'any 1999.

Els preus descontrolats tant en l'habitatge de compra com en el de lloguer, la precarietat salarial juvenil i la contraposició entre les necessitats d'una persona jove i l'oferta del mercat immobiliari contribueixen a negar pràcticament el dret a l'habitatge. L'oferta no s'ajusta a la demanda i l'existència de milers d'habitatges desocupats sense que això es tradueixi en un abaratiment del cost de les llars evidencia aquesta contraposició.

Hem d'avançar en la concepció de l'habitatge com un dret i un bé de primera necessitat per a les persones, i hem d'obligar l'Administració pública a prendre mesures, a causa que les lleis del lliure

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

JERC
jovent independentista

mercat obvien les necessitats del jovent a l'hora d'accedir a un habitatge digne per satisfer la seva voluntat d'emancipació.

La precarietat laboral juvenil

La precarietat laboral juvenil ve determinada per l'evolució socioeconòmica del nostre país. Després de la bonança econòmica dels anys cinquanta i seixanta, es produí la crisi del sistema capitalista del 1973, provocada per l'augment desbocat del preu del petroli a nivell mundial, la qual cosa es traduí en un creixement descontrolat de la inflació i de l'atur. Així, aparegueren noves problemàtiques que van requerir la cerca de solucions per tal d'estabilitzar els preus, fer disminuir l'atur i incentivar el consum. A l'Estat espanyol, la recepta principal que es va utilitzar fou la legalització de la contractació temporal, una gran flexibilització en les relacions laborals i una rebaixa significativa de la protecció social del treballador o treballadora. Aquest fet, sumat a la legalització de les empreses de treball temporal l'any 1994, va consolidar un model basat en l'abús de la contractació temporal i els baixos salaris.

A nivell del Principat de Catalunya, actualment ens trobem amb el desenvolupament d'una societat postindustrial i de serveis. En els darrers anys, s'han produït les diferents deslocalitzacions que ens mostren com el model industrial s'ha anat esgotant i progressivament ha perdut competitivitat internacional. Justament és el sector serveis el que sol tenir unes condicions més precàries: poca estabilitat i salaris insuficients.

D'aquesta manera apareix la precarietat laboral juvenil, caracteritzada per la temporalitat, la sinistralitat laboral, els baixos ingressos, les prestacions socials i la sobrequalificació. L'objectiu no és només tenir feina, sinó que cal que aquesta sigui estable i de qualitat. Tanmateix, tampoc no cal oblidar que la taxa d'atur juvenil és la més alta entre tots els col·lectius d'edat, que se situa actualment en el 12% de la població activa juvenil, a cinc punts de diferència de la mitjana general.

Sens dubte, aquesta situació produeix un endarreriment dels projectes d'emancipació juvenil per la impossibilitat de planificar el projecte vital a mitjà i llarg termini i per la manca d'expectatives que generen la inestabilitat i la manca de protecció social.

La mercantilització del sistema educatiu

L'àmbit educatiu no s'escapa de la dinàmica mundial, on el paper del sector públic està retrocedint per deixar pas a la liberalització i mercantilització de tots els serveis. A través de l'Acord General sobre el Comerç de Serveis (1994), essent l'OMC la garantia del seu compliment, i la Directiva Bolkestein de la UE (2004), l'educació ha passat de considerar-se un servei públic a reconceptualitzar-se com

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

JERC
jovent independentista

un servei comercialitzable en el mercat global, amb l'objectiu que les activitats educatives s'orientin cap a la generació de beneficis.

Estem vivint la transformació d'una societat basada en una economia industrial cap a una societat que viu de la producció del coneixement i de la innovació. Aquest fet fa que les universitats, actors principals en el desenvolupament cultural, científic i tecnològic d'un país, hagin de donar resposta a nous reptes. Per una banda, han de posar a disposició de la societat els elements necessaris per a la formació de la població, adaptant-los al màxim a les demandes de l'àmbit laboral, el qual té una clara tendència a l'especialització. Per altra banda, han de ser l'element central i generador d'innovació i desenvolupament del país per mitjà de la recerca.

Amb l'objectiu de readaptar l'àmbit educatiu a aquest nou context, la Unió Europea creà el juny de 1999 l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES), conegut com el Procés de Bolonya, amb l'objectiu de fer-lo competitiu a nivell mundial. Des d'aquest moment l'organització de la universitat ja no es planteja des d'un punt de vista de política pública dirigida a cobrir unes demandes socials, sinó des de l'objectiu empresarial d'extreure rendiment econòmic d'aquest sector. L'EEES posa les bases per a l'entrada d'agents empresarials a la universitat i divideix el cicle educatiu en dos. El primer cicle de diplomatura (undergraduate), dirigit a la demanda massiva de formació, i un segon cicle de llicenciatura (graduate), determinat en alguns casos com a màster, que realitzarà la funció de filtre i generarà una elitització de segons quins nivells educatius, sobretot perquè l'EEES preveu un perfil d'estudiants a temps complet que fa que sigui totalment inassumible per molts sectors de la població. De la mateixa manera, s'està debatent un projecte en què els estudiants han de pagar un 70% del curs universitari (ara es paga sobre el 10%), amb l'ajut d'uns nous préstecs bancaris que encara hipotecaran més la precària economia del jovent i que suposa el penúltim pas cap a la privatització dels ja minvats serveis socials.

Aquesta reestructuració comporta una important revisió de totes les carreres universitàries a tots els països de la UE, per tal d'incloure totes aquestes modificacions i també per tal d'homogeneïtzar les titulacions, facilitar-ne el reconeixement mutu i la mobilitat dins els països membres. Per aquest motiu, es fa imprescindible que la Generalitat participi activament en aquest procés de definició adaptant-lo i regulant-lo en funció de les necessitats del país, garantint en tot moment que el sistema educatiu asseguri una veritable igualtat d'oportunitats per a tothom que vulgui accedir-hi i que els interessos empresarials no prevalguin per sobre dels socials i culturals.

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

jovent independentista

Alhora s'ha d'assegurar que en la revisió i planificació dels plans d'estudi hi hagi una participació real de la comunitat educativa.

El Govern de la Generalitat ha d'aprofitar aquest procés de redefinició per fugir de la uniformització dels plans d'estudi. Aquest fet dificulta les oportunitats de formació de sectors de la població que, tot i ja estar dins el mercat de treball, voldrien aprofundir en els seus coneixements per millorar les seves capacitats. Cal potenciar un diàleg constant entre l'àmbit universitari i el laboral per superar el desajustament persistent entre les titulacions i les necessitats del mercat de treball, sense que aquest fet suposi una subordinació de la universitat pública al capital privat. Així, doncs, és necessari aprofitar aquest moment de canvis perquè la universitat catalana asseguri una oferta docent diversificada i de qualitat combinada amb un suport real a la recerca, amb l'objectiu d'aconseguir ser un referent europeu.

Lamentablement, Catalunya encara no té totes les competències necessàries per definir completament un marc universitari propi, així que la Generalitat haurà de combinar les seves actuacions de gestió amb la negociació i pressió al govern central perquè les reformes de la Ley Orgánica de Universidades no repercuteixin negativament en les universitats catalanes o en els seus estudiants.

D'altra banda, ens trobem davant una secundària endarrerida, sense eines ni capacitats per gestionar els canvis i modernitzar-se. La situació que viuen els instituts del Principat, tot i que no existeix el risc tan directe de privatització, també és de mancances generalitzades, ja que no havien estat objecte d'interès fins que Esquerra n'obtingué la gestió des de la Generalitat. Així, algunes de les mancances més urgents han estat resoltes o s'han posat les bases perquè es resolguin aviat, però encara hi ha molts problemes als quals cal trobar solució, de la mateixa manera que cal afrontar una modernització necessària del sistema educatiu.

D'aquesta manera, s'ha augmentat el nombre de professors i professores als instituts públics i ha començat a atorgar-se un finançament més elevat per solucionar el problema dels barracons, que s'han canviat per aules de treball dignes, tot i que aquesta substitució no s'ha realitzat a la velocitat desitjada en relació amb l'entrada de nous alumnes al sistema educatiu de secundària.

De la mateixa manera, hi ha dos problemes que han estat d'actualitat durant els darrers anys, als quals cal donar-hi solució: la integració de la nova immigració i l'assetjament escolar. Tots dos són exemples de casos en els quals la relació entre alumnes es deteriora o té perill de deteriorar-se i en els quals el professorat no té eines per detectar i solucionar aquestes disfuncions.

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

JERC
jovent independentista

Igualment, aquest sistema educatiu ha quedat estancat i apareix com a frustrant per a molts estudiants. Encara no s'ha superat el model del temari tancat i l'avaluació final. Cal afrontar i impulsar nous sistemes educatius molt més participatius, dinàmics i crítics; defugir la memorització com a forma d'aprenentatge; i presentar l'estudiant com a agent actiu en el procés d'educació, amb grups més reduïts d'alumnes, permetent fórmules de debat, avaluació continuada i un major paper del jovent en la planificació i execució del curs. Alhora, cal treballar per millorar els programes de formació ocupacional, de manera que esdevinguin una bona eina per preparar els jovent per al món laboral.

L'oblit de les polítiques de salut juvenil

Un dels aspectes sovint oblidats en polítiques de joventut, però no per això menys important, és l'àmbit de la salut. La salut està específicament lligada al col·lectiu juvenil amb realitats pròpies, tant o més que altres franges d'edat amb les quals s'associa directament el concepte i les polítiques específiques de salut. Estem parlant de realitats que afecten la salut del jovent, com poden ser el consum de drogues, els embarassos no desitjats, les malalties de transmissió sexual (MTS), la salut mental, les malalties de trastorn alimentari, les disfuncions típiques de l'adolescència, etc.

Aquest oblit respon principalment a dos motius: el primer és perquè durant els anys anteriors al govern d'esquerres mai no s'ha considerat la salut com un element important i amb personalitat pròpia en les polítiques de joventut. D'aquesta manera, ens trobem en un dèficit de polítiques de salut juvenil que és complicat d'esmenar. La segona raó és el tractament que s'ha donat fins al moment a la salut juvenil; amb una visió social pràcticament inexistente o bé marcada per la superficialitat; així, la salut juvenil esdevé un blanc perfecte per a la criminalització del jovent.

Les dades de què disposem ens posen al davant dues realitats: la situació s'està agreujant (embarassos no desitjats, casos d'MTS, consums d'estupefaents...) i està afectant de forma molt alarmant franges d'edat cada vegada més baixes i, d'altra banda, les mesures utilitzades fins al moment no funcionen per evitar que aquests casos creixin sense control i es transformin amb un seriós problema.

Hem de començar a trencar discursos estesos socialment que podrien ser perfectament associats a les ments més conservadores de la nostra societat. És necessari que s'analitzi clarament la realitat per

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

JERC
jovent independentista

veure que la societat ha canviat i, per tant, és urgent que comencem a buscar nous models que siguin vàlids i mirin cap endavant.

Darrere de la política de salut hi ha d'haver un discurs que cohesioni totes les actuacions, que li donin sentit. Totes les accions que es facin han d'estar sota l'aixopluc d'aquesta supraestructura discursiva, hem d'utilitzar els millors canals i formes, adaptar-nos a les diferents situacions, però no podem tenir un discurs variant, sinó sòlid i clar des de tots els àmbits de govern.

La criminalització social del jovent

Al mateix temps, hem de defugir visions pejoratives del jovent, incentivades per una criminalització constant dels sectors juvenils per part del mitjans de comunicació. Es veu només la imatge del jovent conflictiu, generador de problemes, conformista, etc. i es deixa de banda bona part de la gent jove del nostre país: compromesa, solidària, amb una formació extraordinària, etc.

Aquesta criminalització també s'ha produït per una mala gestió de la presència del jovent a l'espai públic. Cal tenir en compte que avui bona part de la identitat juvenil es conforma d'acord amb el consum d'oci, que es produeix bàsicament en horari nocturn. Aquesta característica del jovent d'avui dia comporta que es produeixin conflictes d'ús de l'espai públic i en la determinació de les normes de convivència. Malauradament, sovint l'actuació dels poders públics ha volgut imposar solucions sense anar a l'arrel del problema. No es poden portar a terme les polítiques d'interior i policia sense comptar amb la complicitat de les associacions juvenils i grups organitzats de joves. A causa d'aquesta situació, en els darrers anys han augmentat els conflictes entre grups de joves i les forces d'ordre públic, a causa d'un desconeixement mutu i actuacions en política de seguretat basades en la repressió més que no pas en la prevenció.

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

JERC
jovent independentista

CONSTRUÏM L'EMANCIPACIÓ JUVENIL

Amb el primer govern d'esquerres des de la Segona República s'ha iniciat un nou camí en polítiques de joventut, en què s'han abandonat les polítiques centrades únicament en l'oci i el lleure i s'han assentat així les bases per solucionar les problemàtiques socials del jovent. Unes polítiques de joventut encaminades a garantir el dret a l'emancipació juvenil, amb l'impuls d'eines tan importants com les borses d'habitatge i l'Oficina Jove de Treball. En aquest sentit, hem de continuar construint l'emancipació juvenil, fixant-nos com a objectiu la generalització de tots aquest serveis al jovent del nostre país.

Si bé s'han posat les bases d'unes polítiques de joventut ambicioses, cal accentuar-ne la incidència perquè el jovent català assoleixi com a mínim la mitjana europea en les seves condicions de vida.

Hem de defugir les polítiques de joventut paternalistes, impulsant de nou el jovent com un dels motors de la societat del benestar. En aquest sentit, la gent jove hem de passar a jugar un paper actiu dins l'estructura social, sortint de la situació de dependència respecte a familiars i a l'Administració pública; en altres paraules, el jovent hem de deixar de ser un receptor de protecció social per passar a ser el principal generador de benestar.

Per tal d'arribar a aquesta situació ideal, ens cal treballar sota el prisma de la coresponsabilitat i la cooperació entre administració i societat per tal d'impulsar unes polítiques de joventut integrals i transversals que donin resposta a les necessitats de la coneguda com a generació precariat. Explorar noves mesures per millorar la vida quotidiana de les persones ha de ser la prioritat del nou govern; en aquest sentit, la renda bàsica universal pot esdevenir una bona eina per iniciar la transformació social. Treballar sota el prisma de la justícia social és el nostre objectiu, conjuntament amb la voluntat de construir un país lliure, cohesionat i sostenible.

En definitiva, cal que continuem treballant per garantir el dret a l'emancipació juvenil, única manera per la qual el jovent deixarà de ser un element dependent i esdevindrà un actiu real per a la societat d'avui en dia. La gent jove som el principal element de la transformació social i la millor garantia per assolir la justícia social.

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

JERC
jovent independentista

Pel dret a un habitatge digne

Dins les dificultats d'accés a l'habitatge per part de la gent jove, cal destacar que la Generalitat de Catalunya té capacitat d'actuació plena en aquesta matèria a través de la Secretaria General de Joventut i el Departament de Medi Ambient i Habitatge. Per tant, des de la principal institució del país s'han d'impulsar mesures per pal·liar la situació actual. L'acció del sector públic en el mercat de l'habitatge per solucionar el desajustament existent entre l'oferta i la demanda és imprescindible. D'aquesta manera, hem de treballar per a l'impuls de les promocions públiques d'habitatge per a la nova construcció, alhora que també s'ha d'incentivar la promoció pública d'habitatges de lloguer. Precisament, des de l'Administració pública s'han d'impulsar polítiques efectives per al foment de la cultura de lloguer fent-lo atractiu al jovent, però també per als propietaris i propietàries que tenen habitatges en disposició de ser llogats.

Perquè aquestes polítiques siguin efectives, cal que hi hagi una bona col·laboració entre les diferents administracions implicades, amb una especial atenció a l'àmbit municipal. En aquest sentit, cal fer un esment especial a la política de sòl públic i en la política de rehabilitació d'habitatges. La garantia d'espais per a la construcció d'habitatges protegits i la rehabilitació d'habitatges desocupats ha de ser un dels principals actius per començar a pal·liar la problemàtica de l'accés a l'habitatge. No obstant això, per avançar en la concepció de l'habitatge com un dret i no un luxe, cal evitar que, mentre alguns d'aquests habitatges resten buits la major part de l'any, molta gent jove no pugui emancipar-se per culpa dels preus de mercat. És per això que cal penalitzar durament els propietaris i les propietàries que especulen amb l'habitatge, utilitzant aquests ingressos addicionals en ajudes per a joves o arribant, fins i tot, a l'expropiació d'aquests habitatges en determinats casos.

Al mateix temps, l'Administració pública ha de garantir ajudes econòmiques al jovent amb voluntat d'accedir a un habitatge. En aquest sentit, cal garantir un tracte preferent en el cost de les hipoteques, alhora que també s'han d'accentuar les accepcions fiscals al jovent que vulgui accedir a un habitatge.

Aturem la precarietat laboral juvenil

El model en termes d'ocupació i desenvolupament industrial es basa en tres eixos principals: formació, protecció social i canvi de model productiu, dins el marc català de relacions laborals.

Així, cal garantir una formació adequada a la realitat del món laboral, accessible per a totes les persones sense cap tipus de discriminació de tipus social o de gènere, que sigui de qualitat i

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

JERC
jovent independentista

encaminada a assolir una millor ocupabilitat del jovent per afrontar amb garanties els reptes laborals i professionals. D'aquesta manera, es garanteix una millor transició del sistema educatiu al treball i del treball al treball; és a dir, tant en cas d'accés a la primera feina com en la recerca d'una nova ocupació si ja s'està treballant, de manera que es guanya en probabilitats d'èxit.

Per tal de garantir el desenvolupament dels drets socials i la igualtat d'oportunitats, és molt important assegurar una protecció social adequada, mitjançant una legislació que permeti assegurar l'estabilitat en els llocs de treball i un sou que permeti desenvolupar els projectes de vida amb les millors condicions.

Cal avançar cap a un model productiu basat en el coneixement i la competitivitat en qualitat i no en els baixos costos salarials. D'aquesta manera, s'inverteix en la creació de llocs de treball d'alt valor afegit que poden respondre a les expectatives i al gran potencial del jovent, com a membres de la generació més ben preparada de la història.

Finalment, el marc català de relacions laborals és l'única garantia d'adequació de la legislació social i laboral que s'apliqui al nostre país, per tal d'afavorir el nostre desenvolupament social i econòmic d'acord amb la nostra realitat.

Per una educació pública i de qualitat

En política educativa, en l'àmbit de les universitats cal treballar per una igualtat d'oportunitats d'accés a la universitat real i amb un sistema organitzatiu on els estudiants i les estudiants hi estiguin representats plenament. Alhora, hem d'incidir en la construcció d'un marc universitari català per accentuar la incidència dels espais formatius en l'àmbit socioeconòmic del nostre país i convertir-nos, així, en un referent a nivell d'educació superior.

Treballar per una igualtat d'oportunitats en l'accés a la universitat real comporta que la Generalitat faciliti els elements necessaris perquè cap persona que ho desitgi no es quedi sense la possibilitat de realitzar formació superior. Per aquest motiu, apostem per una política de beques adequada i ajuts econòmics graduals adaptats a la realitat socioeconòmica de Catalunya i que en la seva concessió es tinguin en compte criteris d'objectivitat, mèrits i capacitats. L'objectiu final és aconseguir que a mitjà termini els estudiants i les estudiants percebin els ingressos necessaris per gaudir d'una mínima situació d'autosuficiència.

Paral·lelament a la igualtat d'oportunitats d'accés a la universitat, cal millorar la progressivitat de la despesa pública en l'educació superior posant fi a les polítiques regressives que en termes relatius ha acabat beneficiant més les llars amb una renda superior.

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

JERC
jovent independentista

Igualment, cal treballar per buscar fórmules que permetin una reducció dels costos derivats de la universitat, en la línia de facilitar-hi l'accés a l'estudiant. Aquestes fórmules podrien ser programes de reciclatge de llibres o un servei gratuït de fotocòpies de documents universitaris.

Alhora, cal ampliar l'oferta de beques i ajuts econòmics als cursos de tercer cicle, doctorats, postgraus i màsters, autèntics elements diferenciadors del nivell formatiu en el mercat de treball que fins ara han trobat un suport des del sector públic.

Tot i així, cal un augment generalitzat en el finançament de les universitats, per tal d'afrontar amb èxit algunes de les poques aportacions positives del Pla Bolonya, com l'avaluació continuada, que requereix un augment generalitzat de membres del professorat i grups de treball menors. Així mateix, aquest augment de finançament s'ha de realitzar sense una subordinació de l'àmbit educatiu públic al capital privat.

També es fa necessari continuar treballant per reduir els desequilibris territorials en el finançament dels centres universitaris, amb una bona política de beques per desplaçament i una bona xarxa de transport públic.

Pel que fa a la representativitat de l'alumnat en l'estructura universitària, hem de treballar per una universitat on els estudiants i les estudiants tinguin veu. Ens cal un model participatiu i democràtic en què els i les estudiants universitaris tinguin una presència important i necessària en tots els organismes de presa de decisions de l'àmbit universitari.

Per millorar el paper que el sistema d'educació superior juga a l'estructura social i econòmica de Catalunya, ens cal avançar cap a un marc universitari català. Apostem per un model amb més interrelació i diàleg constant entre el món universitari i el mercat laboral. Cal un flux continu de persones que vagin del món universitari al món laboral i viceversa, que redueixin les barreres administratives, burocràtiques i econòmiques que impedeixen accedir a una carrera universitària, a un estudi de tercer cicle o a realitzar una segona titulació. Només així s'aconseguirà que la universitat sigui realment una eina de formació permanent i propera a tota la ciutadania.

Cal continuar redefinint les línies estratègiques dels programes docents i d'investigació del Consell Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica (CIRIT), amb l'objectiu d'apropar-nos a noves línies emergents d'investigació científica, centrant-nos menys en disciplines científiques i més en àmbits d'investigació. Cal garantir una veritable cooperació entre els diferents departaments de la Generalitat perquè totes les polítiques i inversions en recerca i innovació es realitzin en plena sintonia amb les necessitats del país.

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

JERC
jovent independentista

També hem d'afavorir la relació entre els centres de recerca universitària i les petites i mitjanes organitzacions empresarials, sobretot aquelles iniciatives que promoguin l'autoocupació. També s'ha de promoure la creació d'empreses, principalment en forma de cooperatives, en el mateix campus com a mesura de foment de les capacitats emprenedores, de gestió i d'innovació de les persones joves.

Finalment, hem d'advocar per una universitat catalana com a referent europeu. Hem d'apostar per un model que potenciï la internacionalització i l'intercanvi d'experiències amb altres universitats d'arreu del món a tots els nivells, tant d'estudiants com de personal docent i d'investigació i recerca. Cal potenciar sobretot la interrelació amb universitats europees i amb centres d'investigació, per mitjà de l'Oficina de l'Espai Europeu del Coneixement.

A més, cal que la Generalitat complementi la dotació econòmica que estableix el govern espanyol per a les beques Erasmus, així com que en revisi la planificació i gestió per treure més rendiment acadèmic i curricular de la seva realització, i ofereixi la possibilitat de realitzar col·laboracions en centres de recerca o en formacions empresarials. De la mateixa manera, cal oferir la possibilitat d'estudiar fora de la Unió Europea, augmentant els acords i millorant els ajuts per anar a estudiar a centres universitaris d'arreu del món.

Aquesta aposta per la internacionalització de les universitats catalanes no ha de negar el dret a rebre tot l'itinerari curricular d'un ensenyament universitari en català. L'obertura de l'àmbit universitari al món ha de servir per exportar i donar a conèixer la realitat social, cultural i lingüística de Catalunya. Cal garantir que, tot i la llibertat de càtedra, les universitats ofereixin la possibilitat que almenys un professor o professora de cada assignatura es comprometi a impartir-la plenament en català, i vetllar perquè les universitats desenvolupin les mesures necessàries perquè la presència d'Erasmus d'altres països no afecti el dret de rebre la formació en català. Tot això sense que aquestes mesures suposin una barrera a la presència d'estudiants estrangers.

També apostem per potenciar l'aprenentatge de llengües estrangeres per afavorir la internacionalització, abaratint els preus dels cursos d'idiomes que s'organitzen des de les universitats. I volem donar suport a la traducció dels resultats de la recerca de les universitats catalanes per afavorir-ne la difusió a nivell internacional.

Finalment, cal avançar cap a una educació secundària innovadora i cohesionadora. L'educació secundària ha d'esdevenir una eina de cohesió de la societat, mirall de fórmules de respecte i igualtat i font de coneixement i pensament actiu, propi i crític. És per això que cal un major finançament, però també un replantejament en l'avaluació i les fórmules educatives.

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

JERC
jovent independentista

Aquest finançament ha d'anar dirigit, en un primer moment, a garantir les eines prèvies necessàries per assegurar aquest salt qualitatiu desitjat. Això significa assegurar unes instal·lacions dignes per als centres públics, deixar enrere i jubilar els barracons i augmentar el nombre de mestres.

Aquest nou professorat ha de permetre, progressivament, diverses millores en el sistema educatiu. Per una banda, el professorat, en dedicar menys hores a l'educació directa, podrà rebre formació continuada en qüestions relacionades amb eines pedagògiques noves o encarades a resoldre nous problemes de la societat. Així, aquest cos de mestres estarà més preparat per oferir una millor educació i per detectar i afrontar qüestions com l'assetjament escolar o la integració de la nova immigració. Per altra banda, per evitar altres possibles fonts de divisió ja en l'etapa educativa, cal situar el català com a llengua integradora i de prestigi, de manera que s'asseguri una major plantilla d'inspectors i d'inspectores que vetllin pel compliment de la llei i pel dret a rebre una educació en català, a la secundària, i que sancioni aquells que ho impedeixin.

Així, cal avançar cap a una actuació orientada a aconseguir a mitjà termini grups reduïts d'alumnes, que haurien de ser capaços d'intervenir en la planificació del curs com a element actiu, a partir d'uns mínims prefixats, promovent progressivament l'avaluació continuada. Així mateix, l'objectiu de la secundària passaria de ser el només "ensenyar" a "ensenyar a aprendre". La memorització cal limitar-la a casos concrets, però necessaris, i les classes pràctiques, participatives i basades en el diàleg, així com la substitució d'exàmens per treballs, cal que primin per sobre del model actual. De la mateixa manera, cal assegurar que els representants dels estudiants tinguin major poder de decisió i negociació pel que fa als temes relacionats amb la planificació i gestió del centre educatiu.

Cap a unes polítiques de salut juvenils amb perfil propi

La situació que vivim el jovent en matèria de joventut ens porta a reclamar polítiques reals que analitzin de forma objectiva aquest col·lectiu i que apostin per un treball que, lluny de criminalitzar-lo, en millorin la realitat. Unes polítiques reals que no utilitzin discursos diferents en funció del col·lectiu social de qui està parlant; és a dir, necessitem deixar d'una vegada per totes els dobles discursos que s'aplica al jovent respecte a tota una sèrie de matèries com el consum, l'oci, les drogues, les relacions sexuals, etc. i sobretot fer un pas més enllà que intenti buscar mesures que identifiquin l'origen del problema i busquin solucions comptant amb el jovent.

La majoria dels problemes de salut entre la gent jove són problemàtiques que, en molts casos, no són generats pel mateix jovent, sinó que és aquest col·lectiu qui n'és víctima. Podem assenyalar, per exemple, el model d'oci i de consum que es ven com a únic, la nul·la existència d'una educació en sexualitat o els rols d'estètica que regeixen absolutament la vida de molts joves.

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

JERC
jovent independentista

Un model d'educació en sexualitat que superi els simples conceptes de relacions sexuals i reproductives i que vagi abordi les relacions d'igualtat entre home i dona, les relacions afectivosexuals, la prevenció d'embarassos no desitjats, la prevenció de malalties de transmissió sexual (MTS) i que tot això ho faci respectant i tenint en compte la diversitat d'orientacions sexuals. Igualment, cal tractar des de campanyes informatives les disfuncions pròpies de l'adolescència, fins ara poc explicades i font de dubtes i problemes derivats del desconeixement i la por. Aquestes qüestions, cal tractar-les, bàsicament, des dels centres educatius de secundària, exposant la seva naturalesa i les fórmules per minvar-ne els efectes. En els casos greus, cal que els centres educatius tinguin la informació necessària per derivar les persones afectades cap a especialistes externs al centre.

Volem un model d'oci que no es basi en el consum, sinó que tingui alternatives ludicoculturals. Al mateix temps, apostem per la reducció en el consum de productes estupefaents però sempre des d'una òptica no paternalista i criminalitzadora i sí, en canvi, d'informació, prevenció, reducció de riscos i fins i tot de legalització en alguns casos. Davant el consum de drogues, el model de política de salut basat en l'assistència i les polítiques de prevenció basades en l'abstinència ja ha quedat obsolet i poc funcional, la política de "Drogues No!" ha fracassat, sobretot pel to moralista d'aquesta política. Hem d'apostar decididament per la via de la reducció de riscos, sempre lligada a la prevenció, sobretot la inespecífica (capacitat crítica, habilitat emocional, etc.), amb la voluntat d'evitar el consum per coneixement dels riscos que incorren en el consum de drogues .

Aquest tipus de campanyes s'allunyen del jovent que consumeix o que està interessat a fer-ho, ja que per als consumidors i futurs consumidors la droga no es veu com un problema. Fins al moment, únicament s'analitzava el consum de drogues sota el risc de l'addicció, i s'obviaven altres problemàtiques que es poden derivar d'aquest fet, sobretot en les repercussions de salut que se'n deriven. Davant aquesta realitat, la política que s'ha de portar és la política de reducció de danys per als consumidors, paral·lelament a una política de prevenció davant el total de la població, sempre des d'un punt de vista crític, reflexiu i racional (ni moralista, ni paternalista) que faci que el jovent valori les seves decisions.

Volem un model que no amagui els problemes que es deriven de la societat de l'estètica i de la carrera per l'èxit, i de la qual el jovent n'és la principal víctima. Volem que l'estètica no sigui motiu de malalties entre la gent jove i que els serveis públics de salut garanteixin tota l'ajuda a aquelles persones que pateixen de bulímia, anorèxia, vigorèxia... Volem que la cultura de la competició i l'èxit constant deixi de ser un condicionant i, sobretot, que les víctimes d'aquest model amb greus problemes de salut mental tinguin les eines suficients per superar la seva situació, alhora que creem les eines suficients per prevenir futurs casos.

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

JERC
jovent independentista

La línia no és abordar els trastorns d'alimentació centrant l'atenció en l'anorèxia o la bulímia en si, sinó des del punt de vista de l'autoestima i els bons hàbits saludables, és a dir, des del vessant més preventiu, ja que quan es detecta un trastorn com els d'abans esmentats la prevenció ja no és factible i sols es pot derivar a professionals per al tractament mèdic i psicològic. El recolzament en l'esport també és molt important i cal potenciar-lo. La vigorèxia (musculació compulsiva) s'ha de treballar igual que els dos trastorns abans esmentats. És a dir, el treball en aquest tema s'ha de fer bàsicament des de la prevenció inespecífica i la detecció precoç dels casos.

En definitiva, volem un model que doni solucions al jovent que tingui problemes de salut, perquè només amb salut és possible l'emancipació juvenil. Volem un canvi en el model de consum, d'oci, d'educació sexual i en la societat competitiva, perquè pensem que són les millors eines per prevenir futurs problemes de salut.

Descriminalitzem el jovent

Calen actuacions en l'àmbit de la relació col·lectiva de la gent jove amb l'espai públic i la resta de grups socials que tendeixin a evitar els conflictes i que descriminalitzin el jovent.

És necessària la intervenció del Consell de l'Audiovisual de Catalunya en els continguts dels mitjans de comunicació públics referents al jovent. De la mateixa manera que es treballa per eradicar continguts xenòfobs, racistes o homòfobs, també cal eradicar la percepció negativa del jovent que es porta a terme des dels mitjans de comunicació. És necessària l'elaboració d'un llibre blanc sobre joves i mitjans de comunicació, perquè es vegi també la imatge del jovent compromès, amb bona formació i implicat socialment.

Cal un acord sobre l'ús de l'espai públic entre representants juvenils, administracions locals i forces de seguretat. Per aconseguir-ho, és necessari un treball interdepartamental de la Secretaria General de Joventut amb, sobretot, els Departaments d'Interior, Salut i Educació, que posi en contacte els responsables de l'elaboració de les polítiques d'aquests departaments amb la complexa realitat juvenil. Cal que grups de joves, educadors, educadores, cossos d'ordre públic i professionals de la sanitat treballin conjuntament en la prevenció, mediació i resolució de conflictes. També cal destacar la necessitat de posar a disposició de la gent jove eines per denunciar de forma efectiva els abusos d'autoritat de les forces de seguretat, que malauradament s'han repetit de forma constant en els darrers temps.

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

JERC
jovent independentista

LLEI PER A L'EMANCIPACIÓ JUVENIL

Si definim el model de jovent que volem, hem de parlar d'una gent jove amb capacitat d'emancipar-se; és a dir, de poder desenvolupar amb independència els propis projectes de vida. Fer front a la precarietat laboral juvenil, aconseguir un model educatiu que doni resposta a les necessitats del jovent, assegurar l'accés a un habitatge digne i garantir unes polítiques de salut adreçades a la gent jove són elements clau per al desenvolupament d'una generació de present i de futur.

Si bé en els darrers dos anys s'ha canviat la perspectiva en polítiques de joventut, abandonant les polítiques d'oci i lleure, hem de prendre noves mesures per garantir la universalització del dret a l'emancipació juvenil. Per aquest motiu, proposem la redacció d'una Llei per a l'emancipació juvenil com a mecanisme per donar un nou impuls al Pla nacional de la joventut.

Com hem comprovat, la majoria d'espais de sociabilitat del jovent tenen el nexa comú de la precarietat i la inestabilitat. La negació del dret a l'habitatge, la precarietat laboral juvenil, la mercantilització del sistema educatiu, l'oblit d'unes polítiques de salut juvenils i la criminalització del jovent impossibiliten la capacitat d'independència de les persones joves. Per aquest motiu, cal fer un nou pas endavant i crear un text legislatiu que proporcioni els mecanismes necessaris per garantir el dret a l'emancipació juvenil a tot el jovent del Principat de Catalunya.

Un dels objectius principals de la Llei ha de ser la creació de les Oficines d'Emancipació Juvenil, que unifiquin els serveis al territori i els adaptin a la seva realitat. Les Oficines d'Emancipació Juvenil (antics Punts d'Informació Juvenil) han de ser el centre on s'unifiquin tots els serveis (treball, habitatge, assessorament, etc.) que garanteixin al jovent la capacitat d'independitzar-se.

Un dels altres grans objectius de la Llei ha de ser la potenciació dels crèdits per l'emancipació juvenil, els quals, sota l'aval de la Generalitat i amb un tipus d'interès preferent i sense comissió, les entitats financeres facilitin préstecs a la gent jove per accedir a l'habitatge, per ampliar la seva formació i per emprendre projectes empresarials.

La redacció d'aquest text s'ha de centrar a aglutinar els esforços dels diferents agents que han d'intervenir en la millora de les condicions de vida del jovent –Generalitat (diferents conselleries i departaments), organitzacions polítiques i sindicals juvenils, entitats i associacions juvenils, etc.–. Aquesta ha de ser una de les prioritats del nou govern amb la perspectiva de consolidar una societat del benestar.

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

JERC
jovent independentista

Per tal que esdevingui realment efectiva, cal que es redacti i s'executi d'una forma concertada amb tots els actors implicats, amb l'objectiu que s'assoleixi un model amb capacitat de coordinació i readaptació permanent. La participació ciutadana és un instrument molt útil per al control, l'avaluació i la redefinició, en cas que sigui necessari, d'aquestes actuacions públiques. Per tal de d'aconseguir una llei per a l'emancipació juvenil que doni resposta als problemes reals del jovent, és necessari realitzar un procés participatiu que inclogui tant l'elaboració com l'execució de la llei.

Al mateix temps, s'ha d'iniciar un treball per adaptar la llei a la diversitat territorial del Principat de Catalunya. Per aquest motiu, s'han de crear taules territorials per a l'emancipació juvenil on els diferents agents que actuen sobre el jovent en un territori concret puguin coordinar-se. Al marge de les seves aportacions a la llei per a l'emancipació juvenil, aquestes taules territorials haurien de tenir un caràcter permanent per tal de poder desenvolupar una funció de control, avaluació i redefinició de les polítiques de joventut que s'apliquin a cada territori.

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

jovent independentista

50 PROPOSTES PER A L'EMANCIPACIÓ JUVENIL

EMANCIPACIÓ JUVENIL

1. Redactar la Llei per a l'emancipació juvenil.
2. Crear les Oficines d'Emancipació Juvenil, centres territorialitzats que aglutinin totes aquelles eines per tal d'afavorir l'emancipació juvenil: les borses d'habitatge, les oficines de treball, els centres d'assessorament en l'àmbit de l'educació i al salut, etc. En altres paraules, es tracta de donar un nou impuls als antics Punts d'Informació Juvenil, amb la finalitat que puguin donar resposta real a les necessitats de la gent jove.
3. Potenciar i generalitzar els crèdits per a l'emancipació juvenil. Sota l'aval de la Generalitat i amb un tipus d'interès preferent i sense comissió, les entitats financeres han de facilitar préstecs al jovent per accedir a l'habitatge, per ampliar la seva formació i per emprendre projectes empresarials.
4. Crear les taules territorials per a l'emancipació juvenil, amb la finalitat de fer les aportacions territorials a la Llei per a l'emancipació juvenil, així com controlar, avaluar i redefinir les polítiques de joventut que s'apliquin a cada territori.

TREBALL:

5. Crear una Xarxa d'Oficines Joves de Treball de la Secretaria General de Joventut. Crear noves OJT i potenciar les ja existents, i configurar una xarxa d'oficines amb col·laboració amb els ajuntaments amb els serveis següents: assessorament laboral, orientació professional, assessorament per al jovent emprenedor i borsa de treball.
6. Crear un Acord Nacional per a l'Ocupació Juvenil, amb la col·laboració de les administracions i agents socials que tenen el Principat de Catalunya com a àmbit d'actuació on es determinin actuacions per tal de millorar la qualitat i la quantitat de l'ocupació.
7. Establir les clàusules socials en totes les actuacions subcontractes per part de la Generalitat, en què es valorin especialment les empreses d'inserció.

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

JERC
jovent independentista

8. Potenciar la Inspecció de Treball, dotant-la de majors efectius, facilitant la relació amb la ciutadania i el treballador/treballadora, i enfocant la seva actuació cap als sectors productius amb més precarietat per tal d'evitar el frau i l'abús per part de l'empresariat.

9. Potenciar els Plans de Transició al Treball (PTT) com a fórmula per oferir una sortida professional al jovent amb perill d'exclusió social.

10. Potenciar els programes destinats a informar els centres d'educació sobre el món del treball, posant especial èmfasi en la legislació, les sortides professionals, l'alternativa de l'autoempresa i el foment de la salut i seguretat laboral.

11. Prendre mesures per fomentar la conciliació de la formació, la vida laboral i la vida individual, com per exemple la reducció de la jornada de treball a 32 hores sense reducció de salari.

EDUCACIÓ

12. Adequar la política de beques i ajuts econòmics adaptats a la realitat socioeconòmica de Catalunya i que en la seva concessió es tinguin en compte criteris d'objectivitat, mèrits i capacitats. S'hauria d'estendre als cursos de tercer cicle, doctorats, postgraus i màsters.

13. Augmentar la inversió de la Generalitat en les universitats públiques a una mitjana de 6.000 euros per alumne a finals de 2010, i continuar treballant per reduir els desequilibris territorials en el finançament dels centres universitaris.

14. Garantir i augmentar la participació dels i de les estudiants en tots aquells organismes propis de la Generalitat, com el Consell Interuniversitari de Catalunya i l'Institut Joan Lluís Vives.

15. Destinar el 3% del PIB en recerca i desenvolupament el 2010, tal com estableixen els estàndards europeus.

16. Garantir la relació entre centres de recerca i petites i mitjanes empreses. Continuar redefinint les línies estratègiques dels programes docents i d'investigació del Consell Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica (CIRIT), amb l'objectiu d'apropar-nos a noves línies emergents d'investigació científica. Centrar-nos menys en disciplines científiques i més en àmbits d'investigació. I garantir una veritable cooperació entre els diferents departaments de la Generalitat perquè totes les polítiques i inversions en recerca i innovació es realitzin en plena sintonia amb les necessitats del país.

17. Complementar la dotació econòmica que reben les beques Erasmus. Apostem per un model que potenciï la internacionalització i l'intercanvi d'experiències amb altres universitats d'arreu del món a tots els nivells, tant d'estudiants com de personal docent i d'investigació i recerca. Cal potenciar sobretot la

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

JERC
jovent independentista

interrelació amb universitats europees i amb centres d'investigació per mitjà de l'Oficina de l'Espai Europeu del Coneixement. Cal potenciar l'aprenentatge de llengües estrangeres per afavorir la internacionalització, abaratint els preus dels cursos d'idiomes que s'organitzen des de les universitats. També cal donar suport a la traducció dels resultats de la recerca de les universitats catalanes per afavorir-ne la difusió a nivell internacional.

18. Articular un pla d'acollida per als estudiants Erasmus que els introdueixi a la llengua catalana i perquè puguin participar en les classes amb normalitat. Aquesta aposta per la internacionalització de les universitats catalanes no ha de negar el dret a rebre tot l'itinerari curricular d'un ensenyament universitari en català. L'obertura de l'àmbit universitari al món ha de servir per exportar i donar a conèixer la realitat social, cultural i lingüística de Catalunya. Garantir que, tot i la llibertat de càtedra, les universitats ofereixin la possibilitat que almenys un professor o professora de cada assignatura es comprometi a impartir-la plenament en català.

19. Crear les beques Fuster, que potenciïn l'intercanvi d'estudiants entre les diferents universitats dels Països Catalans.

20. Crear xarxes de transport públic entre els pobles i ciutats extrametropolitanes amb els nuclis universitaris, ubicats sobretot a les ciutats, que comptin amb descomptes o siguin totalment gratuïtes per als i les estudiants.

21. Potenciar les beques per als i les estudiants que es veuen obligats a desplaçar-se per poder cursar estudis superiors.

22. Dotar els centres universitaris d'infraestructures adequades per a la plena integració de les persones amb discapacitats.

23. Assegurar que les universitats públiques ofereixin la possibilitat d'horaris intensius, de matí o tarda, perquè sigui possible compaginar mercat laboral i formació superior.

24. Potenciar la col·laboració entre les entitats juvenils (educació no formal) i les escoles (educació formal) per fomentar una educació integral en tots els àmbits. És necessari que les associacions juvenils puguin utilitzar els equipaments escolars en horaris no lectius.

25. Fomentar actuacions encaminades a revaloritzar i potenciar la imatge de la formació professional, comptant amb els sindicats de treballadors i d'estudiants.

26.- Cal reprendre i aprovar la Llei sobre l'associacionisme educatiu, comptant amb la participació de les associacions juvenils del Principat de Catalunya i a partir de la resolució aprovada a la XXVII AGO del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya "Per unes polítiques públiques de foment i

reconeixement de les organitzacions d'associacionisme juvenil". També cal desenvolupar Plans específics de Govern Interdepartamentals per l'Educació en el Lleure.

HABITATGE

27. Subvencionar a joves el 25% dels cost del lloguer de 25.000 pisos, a fons perdut, tot tenint en compte la diversitat territorial i el poder adquisitiu de les persones sol·licitants, en el context d'una política decidida de promoció d'habitatge públic de lloguer.

28. Reservar un 50% dels pisos protegits que es construeixin per a joves menors de 30 anys.

29. Incrementar la quota solidària de protecció en totes les promocions d'habitatge.

30. Establir la Generalitat de Catalunya com a avaladora de la gent jove que vol accedir a un habitatge de lloguer.

31. Ampliar les Borses d'Habitatge Jove.

32. Crear un Pla nacional d'habitatge jove que augmenti l'oferta d'habitatge protegit, impulsi la col·laboració de la Generalitat amb el món local i garanteixi la dotació d'habitatge protegit arreu del territori.

33. Assolir un compromís de les administracions locals per a l'ampliació i reserva de sòl públic i la no-utilització de la seva posició de domini per subhastar al millor comprador o compradora els seus terrenys.

34. Garantir l'existència d'un parc públic permanent d'habitatge protegit de rotació gestionada per una empresa pública vinculada a l'Incasol per afavorir la coordinació institucional.

35. Fomentar el lloguer, fent-lo atractiu per al jovent, però també per als propietaris o propietàries que tenen habitatges en disposició de ser llogats. En aquest sentit, s'ha de donar un impuls real al programa de cessió d'habitatges, en el qual els propietaris cedeixen durant sis anys el seu habitatge a la Generalitat a canvi d'un lloguer inferior al de mercat i la Generalitat es compromet a retornar l'habitatge en perfecte estat i a pagar puntualment el preu acordat, independentment de si l'habitatge ha estat finalment llogat o de si el llogater està pagant el lloguer.

36. Accentuar la pressió fiscal cap a habitatges desocupats per penalitzar l'especulació. Aquestes mesures han d'anar acompanyades de mesures paral·leles com la promoció de programes de masoveria urbana o l'afavoriment fiscal d'aquells habitatges que entrin en el mercat de lloguer.

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

JERC
jovent independentista

SALUT

37. Potenciar i promoure el reconeixement de l'educació sexual en els programes d'educació formal, no formal i informal. Realitzar campanyes als mitjans de comunicació per informar i formar, destinada a qüestionar els tabús existents dins de la societat. La campanya s'ha de centrar a les escoles i instituts, per informar els estudiants i formar els professionals dels centres per saber tractar i entendre els comportaments dels alumnes que puguin tenir alguna malaltia relacionada amb la salut mental.

38. Aconseguir la gratuïtat del preservatiu masculí a curt termini i del femení a mitjà termini, posterior a un procés de normalització i integració. Hem de tenir en compte que el preservatiu és l'únic mitjà de protecció eficaç davant les MTS i la sida. Aconseguir que els anticonceptius femenins siguin receptables en la seva totalitat, fet que permetria un major accés per part del jovent i un ús més saludable, ja que sempre hi hauria la intervenció de professionals sanitaris.

39. Despenalitzar les considerades "drogues toves" per un major control del moviment i del consum, que a més seria un cop dur al tràfic, amb les conseqüències negatives per a la seguretat ciutadana que comporta. La por que sigui un factor d'incentivació al consum és fals, la realitat holandesa ho demostra així; però ha d'anar acompanyada d'una política informativa i preventiva potent.

40. Crear centres d'atenció de salut mental que siguin unitat de referència a totes les vegueries i/o comarques, i al mateix temps formar professionals de l'atenció primària. Alhora, augmentar la inversió en assistents socials, per tal de facilitar l'assistència domiciliària de les persones malaltes i de les seves famílies.

41. Promoure i impulsar un model i una xarxa d'oci alternatiu i que impulsi nous elements ludicoculturals. Impulsar, als centres d'oci i de consum, campanyes informatives que promoguin un consum responsable i crític. Facilitar, en aquests mateixos centres, mecanismes perquè els consumidors i les consumidores puguin comprovar que no consumeixen substàncies adulterades.

42. Apostar decididament per polítiques de reducció de riscos al costat de les preventives i assistencials. S'ha de tenir en compte que hi ha un nombre de consumidors estructurals, que sempre hi seran, no tant per addicció com per motius d'oci i consum. Aquests consumidors normalment estan preocupats per la seva salut. No podem ignorar aquesta realitat i donar-hi resposta sense entendre la política de reducció de riscos com una incitació al consum.

43. Potenciar una xarxa d'informació sobre conductes addictives que inclogui la tipologia de drogues existents, els efectes que produeixen i com fer-ne un consum responsable, així com tenir en compte les noves addiccions lligades a les noves tecnologies i a les pantalles.

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

JERC
jovent independentista

PARTICIPACIÓ

44. Crear una nova línia de subvencions específiques per a consells locals de joventut i xarxes d'entitats juvenils per consolidar el treball interassociatiu, que sigui independent de les línies de subvencions a entitats i sens perjudici d'aquestes.

45. Crear juntament amb les entitats un mapa d'equipaments juvenils que tingui en compte la necessitat d'espais i equipaments per a les entitats juvenils.

46. Aconseguir que la Secretaria General de Joventut promogui un Pla de promoció de l'associacionisme juvenil consensuat amb les entitats que inclogui objectius, metodologies, pressupostos i fórmules d'avaluació.

47. Crear un programa interdepartamental per treballar en la creació d'un programa de conscienciació social per donar a conèixer una imatge del jovent no estigmatitzada, fent especial incidència en la contribució social del jovent.

48.- Cal que l'Administració pública doni suport a totes les iniciatives de producció cultural de les persones joves a través de subvencions, canalització i difusió de les seves produccions i obrint aquesta cultura juvenil a tots els sectors de la població.

49. És necessària la intervenció del Consell de l'Audiovisual de Catalunya en els continguts dels mitjans de comunicació públics referents al jovent. És necessària l'elaboració d'un llibre blanc sobre joves i mitjans de comunicació, perquè es vegi també la imatge del jovent compromès, amb bona formació i implicat socialment.

50. Elaborar un acord sobre l'ús de l'espai públic entre representants juvenils, administracions locals i forces de seguretat. Cal que grups de joves, educadors, educadores, cossos d'ordre públic i professionals de la sanitat treballin conjuntament en la prevenció, mediació i resolució de conflictes.

el jovent votem

esquerra

www.jerc.cat

JERC
jovent independentista